

Jeg har slet, slet ikke den opfattelse af, hvordan et demokrati fungerer, som hr. Kristian Thulesen Dahl giver udtryk for. Og jeg finder det altså ikke specielt demokratisk betænkeligt, at et fem sjettedeles-flertal i Folketinget vedtager ting, som det efterfølgende står til ansvar for over for vælgerne.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning. Det er den tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen i fru Lene Espersens sidste bemærkning ligger jo den afgørende uenighed, for vi er altså nogle, der mener, at vi her diskuterer styreform, og i et demokrati kan det kun være befolkningen selv, der fastsætter sin egen styreform. Det går jeg ud fra at fru Lene Espersen er enig i. Og traktater er forfatningsbestemmelser om, hvordan landene skal styres. Det er forfatnings-spørgsmål. Derfor er det naturligvis dybt betænkeligt bare at overveje at gå uden om befolkningen i sådan et spørgsmål.

Derfor var jeg med til i 1986 sammen med fru Lene Espersens parti at sige: O.k., selv om der er et flertal i Folketinget, som ikke vil have den EF-pakke, så går vi alligevel i fællesskab til befolkningen, fordi sådanne ting alene skal afgøres af befolkningen. Det var vi enige om dengang. Der var det element af demokrati stadig væk til stede hos et flertal her i Folketinget.

Men det viser sig altså nu, at det var, fordi det var jasiden, der havde brug for retten til at appellere til befolkningen, og den gælder altså ikke, når det er nejsiden. Så skal befolkningen ikke have den endelige afgørelse. Så er der ingen appelret.

Jamen jeg siger det bare. Sådan er det, sådan er magten fordelt. Sådan bruger flertallet sin magt, men demokratisk og smukt, det er det så sandelig ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu gik det lige så godt. Nu fik vi nogle klare svar, og så stiller jeg et uddybende spørgsmål om, hvordan vi skal tolke det her med, at man ikke skal gå til befolkningen, hvis man kan undgå det, og så ønsker fru Lene Espersen ikke mere at svare på spørgsmål.

Altså jeg spurgte helt konkret, om det er sådan, som også hr. Keld Albrechtsen nu her se-

nest har været oppe at spørge om, at fru Lene Espersen kun vil benytte sig af befolkningens tilkendegivelse, når det er den eneste mulighed for eventuelt at få mere union, mere EU. Altså at det kun er i de situationer, hvor der i Folketinget er en skepsis, hvor der er et flertal her i Folketinget, som siger nej til en udvidelse af EU's magt, at Det Konservative Folkeparti vil forbeholde sig retten til at spørge befolkningen.

Men i alle de andre situationer, hvor De Konservative desværre har et flertal, et stort flertal, for, at vi bare skal have mere integration, og vi skal have mere union, skal befolkningen ikke spørges. Det er jo det, der står tilbage som konklusion efter denne her lille ordveksling, medmindre vi får nogle klare svar om noget andet, og det er jo sådan, vi må tolke det rent historisk, når fru Lene Espersen altså ikke vil sige, at hun ikke synes, Schlüter handlede forkert i 1986, da han bad om befolkningens tilkendegivelse.

Ellers skulle man jo med fru Lene Espersens udgangspunkt sige, at det var en fejl dengang. Man skulle have taget flertallet i Folketinget på ordet og have afvist det indre marked.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det er da ligegodt utroligt, at man fra Dansk Folkepartis ordfører, et parti, der ellers skamri-der grundloven ved enhver lejlighed, nu skal høre, at der skulle være et voldsomt problem med, at man forsøger at efterleve det, som grundlovens fædre skrev ned. Det er da simpelt hen utroligt.

Jeg tror ikke engang, det er 1 år siden, at Dansk Folkeparti førte den ene kampagne efter den anden i aviserne alene med den hovedoverskrift, at grundloven skal vi sandelig ikke ændre, grundloven skal vi respektere. Og alligevel skal vi høre hr. Kristian Thulesen Dahl stå på Folketingets talerstol og bræge om, hvor stort et problem det er, at vi overholder grundlovens bestemmelser. Magen til hyckleri skal man lede lang tid efter – lang tid.

Jeg må sige, at jeg faktisk synes, jeg har besvaret de mange spørgsmål, jeg har fået, gang på gang på gang på en både klar og fyldestgørende måde. Jeg har stadig væk den opfattelse, at vi skal forsøge at efterleve den ånd og den tone, som grundlovens fædre skrev grundloven i. Og det er jo fuldstændig krystalklart efter de mange ordførere, der allerede har været heroppe, og efter det, som grundlovens fædre sagde omkring